

Vi ønsket å støtte **den organisasjonen** som har **best forutsetning** for å skape **varige endringer**, og når vi ga et stort beløp var det fordi vi hadde **muligheten** til det

Øyvind & Shilo

Øyvind (34) og Shilo (33) valgte å gi en halv million kroner til UNICEFs arbeid for jenter i Bhutan. Fordi de hadde muligheten.

Tekst: Gro Rognmo Foto: Jon Wang

-Vi føler ikke at vi har ofret noe – tvert imot.

Vi møter Øyvind og Shilo på cafe en tidlig høstmorgen i oktober. De ser fortsatt nyforelsket ut, selv etter sju år som ektepar. Det unge paret bor i en leilighet på Adamstuen i Oslo. Øyvind er forsker i SINTEF, Shilo er sosiolog, og som mange på samme alder har de både boliglån og studielån. Da de nylig arvet en del penger fra Øyvinds far valgte de likevel å gi 500.000 kroner til UNICEF for å hjelpe jenter i det fattige landet Bhutan til et bedre liv.

-Vi mener at alle mennesker i verden er like mye verdt, og at alle fortjener samme muligheter. Da mener vi at det ikke nytter å bare snakke om det, man må faktisk gjøre noe. Det prøver vi å leve etter, sier Øyvind.

-For meg handler dette om å kunne se seg selv i speilet og si at jeg er den jeg vil være, sier Shilo.

Selv om tanken måtte modne en stund, var det ikke et veldig vanskelig valg å ta. Øyvind og Shilo vet veldig godt at mange andre trenger disse pengene mer enn dem.

-Våre materielle behov er stort sett dekket. Vi kan reise, gå på restaurant og kose oss, og har det godt. Svært mange i Norge har ressurser til å gjøre noe for andre, og vi ønsker å bruke de ressursene vi har på å hjelpe noen som trenger vår hjelp. Det har vært viktig for oss. For oss er dette mye

bedre enn å kjøpe en Tesla, sier Øyvind.

Han har visst lenge at det ville komme et forskudd på arv fra faren, som fortsatt lever i beste velgående. Han og Shilo var tidlig klar på at dette ikke var penger som skulle inn i deres felles økonomi – selv om de innrømmer at tanken kunne være fristende.

-Vi har nok et sterkt ønske om å klare oss selv. For oss er dette bonuspenger, og ikke noe vi egentlig trenger. Ja, vi kunne selvsagt puttet pengene inn i boliglånet, men hva vi skulle vi gjøre da? Kjøpe ny leilighet? Det trenger vi ikke, konkluderer Øyvind.

Paret har også vært opptatt av å ha en balanse i sin felles økonomi, både på papiret og følelsesmessig. Det har vært viktig for å føle seg likeverdige. Derfor ble dette også et felles prosjekt.

-Vi tenkte mye på hvor mye vi skulle gi, og var enig om at det måtte være en ordentlig sum. Først tenkte vi 100.000, men så ble det altså 500.000 i denne omgang, sier Øyvind hemmelighetsfullt.

Dermed utelukker han ikke at de kan komme til å gjøre noe liknende igjen. Utover nærmeste familie har de ikke snakket så mye om pengegaven. Dette er ikke noe de gjør for å skryte av det. Derfor satt det også langt inne å stille opp til intervju for UNICEF.

-Men kanskje vi kan inspirere – eller utfordre noen andre til å gjøre noe liknende? Da er det verdt det. Vi kjenner jo flere

som har samme mulighet til å gi som oss.

Det har også vært viktig for Shilo og Øyvind at ikke givergleden skulle bli en egotripp.

-Vi har ikke vært så opptatt av å kunne si: Se, hva vi har gjort, dette huset har vi bygd. Vi stoler på at UNICEF gjør en god jobb med å fordele pengene på en riktig måte, sier de.

-Det handler også om hva som er viktig – og gi noe for å få en god følelse, eller å gi for å faktisk hjelpe andre.

Shilo og Øyvind tror veldig mange nordmenn kunne gjort noe liknende. Bidratt litt mer til å hjelpe alle som ikke har det så godt som oss.

-Jeg tror mange glemmer å være bevisste, glemmer å tenke på at det finnes andre muligheter enn å bruke pengene på seg selv. Kanskje flere burde spørre seg selv hva de står for og hva de mener er riktige verdier, sier Øyvind.

De tror mange kanskje streifer innom tanken om å gjøre noe liknende, men når alt kommer til alt ikke gjennomfører det likevel.

-Det er alltid enklere å ikke gjøre noe, sier Øyvind.

Øyvind og Shilo sjekket flere muligheter før de bestemte seg for UNICEF. I utgangspunktet tenkte de å gjøre noe i India, der Shilos foreldre kommer fra, men det viste seg å være vanskelig.

-Vi ønsket å støtte den organisasjonen som har best forutsetning for å skape varige endringer, og når vi ga et stort beløp var det fordi vi hadde muligheten til det. Og fordi det var et viktig verdivalg for oss. Etter å ha sjekket litt rundt

her hjemme i Norge oppdaget vi at UNICEF hadde en nettside for store givere. Deretter tok vi kontakt for en prat, og følte at vi fikk god veiledning og oppfølging. For oss føles det trygt å gi pengene til en etablert organisasjon som UNICEF, og vi føler oss trygge på at pengene kommer fram dit de skal.

Øyvind og Shilo har reist mye, både som par og før de ble sammen. Shilos foreldre er født og oppvokst i Nord-India, og selv om hun er født i Norge har hun vært i familiens hjemland flere ganger.

-Tror du din bakgrunn har hatt noe å bety for dette valget?

-Kanskje. Jeg har jo reist en del i India og sett fattigdom på nært hold. Det gjør inntrykk, sier Shilo.

Begge ville gjerne hjelpe jenter å bli mer selvstendig og ta en utdanning - og på den måten bidra til en langsiktig effekt for samfunnet.

-Vi har vært i Uganda sammen, og det har nok preget dette valget. Der så vi hvordan kvinnene og jentene jobbet både ute og i hjemmet, mens mennene gikk på puben. Da blir det veldig vanskelig å løfte et samfunn. Vi følte at å gi penger for å styrke kvinner og deres roller er en god måte å skape varig endring.

